

Stalo se módou sezóny
do nepravostí řádně tepat,
kaiserok této fazóny
mně ale nikdy dobře nepad.
A proto marně čekáte,
až k tepání se přikročí,
mám oči sněhem zaváté
a po babičce klokočí.

Ptáte se, proč jsem za sto let
se ani jednou nezachmuřil
přesto, že kolem vadnul květ
a vichr někdy krutě zuřil.
Mně totiž osud nadělil
několik dobřejch kamarádů
a tak mi ušlo, že jsem žil
někdy i potmě nebo v chladu.

Pan Chesterton, ten rozsvítil
mou hlavu jako lampu na plyn
a v tom světle jsem pochytil,
že je tu taky Charlie Chaplin.
Jó Charlie přišel vždycky včas
a Chagal, další z toho spolku,
nakreslil pro mě jindy zas
povětřím lítající holku.

A bylo u nás veselo,
Morgenstern žvatlal ententýny,
Rimbaud mě líbal na čelo
a Tichý kreslil harlekýny,
Salvador Dali posvačil
na bříšku plavovlasé dívky
a já se divit nestačil,
když dal si růži do polívky.

A zatím kolem běžel čas
a mně unikly souvislosti.
No nedivte se prosím Vás
- v takový krásný společnosti.